

NIEDZIELA STANISŁAW (1900-1946)

Urodził się 8 maja 1900 roku w Szelejewie jako syn Walentego i Małgorzaty z domu Radoła. Miał czworo rodzeństwa: Marcina, Wincentego, Mariannę i Weronikę. Naukę w szkole elementarnej rozpoczął w Szelejewie, ale z powodu strajku szkolnego ukończył ją w Strzelcach Wielkich. W końcowej fazie I wojny światowej, 4 marca 1918 roku, został wcielony do niemieckiego 6. pułku grenadierów w Poznaniu i po przeszkoleniu skierowany na front francuski. Służbę wojskową w armii niemieckiej zakończył 11 listopada 1918 roku. Następnie powrócił do miejsca zamieszkania, do Lipia.

W styczniu 1919 roku wraz z kompanią piaskowską uczestniczył w powstaniu wielkopolskim. 23 marca 1919 roku przez PKU w Gostyniu został skierowany do 12. kompanii 3. pułku strzelców wielkopolskich w Poznaniu (późniejszy 57. pułk piechoty). Po przeszkoleniu przerzucony został na front litewsko-białoruski. W sierpniu 1919 roku brał udział w walkach o Mińsk i Bobrujsk, a następnie w wielomiesięcznych walkach pozycyjnych nad Berezyną. W czasie letniej ofensywy bolszewickiej 1920 roku uczestniczył w odwróceniu od Berezyny do Bugu, będąc w stałej styczności z wrogiem. W sierpniu 1920 roku brał udział w bitwie warszawskiej, a następnie w pościgu po osi Kałuszyn-Ostrów Mazowiecki-Kolno, przypierając Rosjan do granicy Prus Wschodnich. Na froncie przebywał do 11 listopada 1920 roku. W styczniu 1921 roku wraz z 57. pułkiem piechoty powrócił do Wielkopolski. Skierowany został na kurs do 3. kompanii batalionu szkolnego, który ukończył 28 lutego 1921 roku. Do 7 marca był żołnierzem 1. kompanii 57. pułku piechoty. Do 1 czerwca pracował w oddziale sztabu tejże jednostki. 25 listopada 1921 roku został wyróżniony Odznaką Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich. 1 października 1922 roku awansowano go do stopnia starszego szeregowca. 15 listopada tegoż samego roku przeniesiony został do rezerwy. Zamieszkał w Lipiu.

Pracował jako robotnik na kolei. Od lipca 1923 roku do grudnia 1924 roku zatrudniony był w majątku Szumskiego w Piotrkowicach w powiecie znińskim. W lipcu i sierpniu 1925 roku przebywał na ćwiczeniach wojskowych w 9. kompanii 57. pułku piechoty. Awansowany do stopnia kaprała. Był członkiem Towarzystwa Powstańców i Wojaków. W 1928 roku ukończył kurs samochodowy w Poznaniu. Następnie pracował jako kierowca u Władysława Jezierskiego w Gostyniu. W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany wraz z samochodem marki Renault numer rejestracyjny A 65369 do dowództwa 9. kompanii 55. poznańskiego pułku piechoty (przy Starostwie Powiatowym w Gostyniu). 1 września 1939 roku najechał samochodem na minę przy wysadzonym moście pod Marysieniem w Piaskach.

Na skutek odniesionych obrażeń i wynikłej z nich długotrwałej choroby zmarł 3 sierpnia 1946 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Związek małżeński zawarł 8 lutego 1925 roku z Marianną Michalak z Lipia. Miał dwoje dzieci: 2 sierpnia 1926 roku urodził się syn Roman, a 10 czerwca 1928 roku córka Joanna.

Informacje syna Romana Niedzieli i członka rodziny Jana Niedzieli; USC Gostyń; książeczka wojskowa PKU Gostyń Główna Księga Ewidencji Nr 191; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 182-183.